

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

50. An excommunicatus contritus, si non potest obtinere absolutionem, lucretur Indulgentiam, aut Iubilæum, si adimpleat alia opera iniuncta? #er præsertim quoad eos, qui in aliquam hæresim ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76369)

2. Non desunt tamen contrariam sententiam docentes, vt Henriquez lib. 7. cap. 10. §. 6. in glossa lit. N. & cap. 12. §. 12. in glossa lit. H. Reginaldus, in praxi, tom. 1. lib. 7. cap. ult. quæst. 2. num. 172. & num. 185. Layman lib. 5. tract. 7. cap. 6. num. 7. vers. Dico tertio, in fine. Fernandez in Medulla cas. part. 3. cap. 7. §. 8. num. 3. Zanardus in direct. Theol. part. 1. de penit. cap. 21. §. 20. Vega in summa part. 2. cap. 7. cas. 1. Zetola de Iubil. lib. 1. cap. 15. dub. 13. & 60. & alij penes ipsos; & ratio est, quia in casu Iubilæi confessio non præcipitur tamquam actus, propter quem conceditur Iubilæum, sed vt securus dispositio ad Indulgentiam lucranda, & dum confessio sacramentalis est impossibilis, est omnino præsumendum piam mentem Pontificis esse, vt in tali casu sufficiat contritio, dummodo omnia alia opera iniuncta in Iubilæo adimpleantur.

3. Quid ego sentiam dicam breuiter, hanc secundam sententiam tanquam probabilem sequutus sum in 3. part. tract. 4. res. 150. Verùm habeo contra illam validissimum argumentum; vnde primæ sententiæ modò adhæreo, quia hic non est casus, vt quis habens peccatum mortale valeat communicare absque præuia confessione, nisi scandali periculum immincat; ergo, &c.

Quæ hic est
sep. Ref. 46.
& penult. ad
med.

RESOL. L.

An excommunicatus contritus, si non potest obtinere absolutionem, lucratur Indulgentiam, aut Iubilæum si adimpleat alia opera iniuncta?
Et præsertim quoad eos, qui in aliquam hæresim inciderunt; & idem dicendum est de illis, qui sunt excommunicati ob pensiones, & debita, & sunt impotentes ad soluendum? Ex p. 5. tr. 12. Ref. 13.

Quoad hoc §. 1. **C**asus potest sæpius accidere, & præsertim lege doct. præcedentis Ref. & aliter eius primæ annot. **C**asus potest sæpius accidere, & præsertim lege doct. præcedentis Ref. & aliter eius primæ annot. Casus potest sæpius accidere, & præsertim lege doct. præcedentis Ref. & aliter eius primæ annot. Casus potest sæpius accidere, & præsertim lege doct. præcedentis Ref. & aliter eius primæ annot.

2. His tamen non obstantibus affirmatiuum sententiam docet Henriquez lib. 7. cap. 18. num. 2. Emanuel Sæver. Indulgentia, num. 2. Alphonsus de Leone de Iubilæo, part. 1. num. 197. & nouissimè Bossius de triplici Iubilæo, sect. 3. cas. 22. §. 1. num. 12. Quia non videtur esse intentio piæ matris Ecclesiæ velle priuare huiusmodi suffragiis filios obedientes, & quantum est ex se omnino à contumacia recedentes, & ita dicendum est etiam ex intentione eiusdem Ecclesiæ illis prodesse Indulgentiam, illiusque fructum lucrari posse. Confirmaturque magis, quia excommunicatus potest præstare opera, pro quibus datur Indulgentia, potest enim orare in Ecclesia, priuatim ieiunare, facere elemosynam, & licet ante absolutionem ab excommunicatione non possit recipere sacramenta Pœnitentiæ & Eucharistiæ, nihilominus quoad confessionem valde probabile est non esse necessarium, quando quis vellet confiteri, & non potest, vt latius supra ostendimus. Quoad communionem autem poterit excommunicatus penitens obtinere à Confessario electo commutationem in aliud

opus pium, si Bulla Iubilæi, vel Indulgentiæ eiusmodi facultatem concedat, imò etiam confessio poterit tunc in aliud opus commutari huic excommunicato, vt dictum est supra num. 6. de suspensio à perceptione Sacramentorum. Ita Bossius.

3. Verùm ego primæ sententiæ tanquam probabiliori adhæreo quia vt rectè præter DD. citatos obseruat Hurtadus de excommunic. disp. 3. difficult. 5. Coninck de Sacrament. disp. 14. num. 49. & Sotus in 4. dist. 22. quæst. 1. art. 1. excommunicati quamuis contriti, ac proinde iusti, verè manent excommunicati, quia excommunicatio non tollit penitentia & iustificatione, sed tantum absolutione: ergo exclusi sunt à participatione Indulgentiarum. Non nego tamen sententiam affirmatiuum Bossij & aliorum esse satis piam & probabilem, vnde secundum illum hæreticus si verè penituit, & absolutionem obtinere minime potuit, obtinebit tamen Indulgentiam & Iubilæum si adimpleat alia opera iniuncta. Ita Bossius loco citato. Et idem dicendum videtur de illis qui sunt excommunicati ob pensiones, vel debita, & sunt impotentes ad soluendum. Ita Leo ubi supra, & sic de similibus.

RESOL. LI.

An quando duobus diebus immediatis occurrit duo Iubilæa, quorum quodlibet requirit confessionem, & communionem, tenetur, qui vult illa lucrari bis confiteri, & bis Eucharistiam sumere?
Et quid est dicendum de aliis operibus iniunctis in quolibet Iubilæo? Ex p. 4. tr. 4. & Misc. Ref. 166.

§. 1. **H**ic casus frequens est, & illum ponit Aloysius Turrianus in disp. select. par. 2. disp. 31. num. 64. & sic respondit. Non deficit, qui affirmaret id, quia quælibet Indulgentia requirit peculiaria opera; sed longè probabilius est non esse necessarium bis confiteri, aut sumere Eucharistiam si penitens perseveret in gratia tempore vtriusque indulgentiæ, quia confessio & communio requiruntur in ordine ad dispositionem animæ, vt existens in gratia possit lucrari Indulgentiam; secus de aliis operibus, sicut si quælibet Indulgentia requirit dare elemosynam, tunc enim necessaria esset dare duas elemosynas, iste enim non habent pro effectu primario emundare animam à peccato, neque videtur contraria intentio requirentis confessionem, & requirentis elemosynam, quando expressè non constat de voluntate requirentis duas confessiones distinctas. Ita ille.

RESOL. LII.

An si in Iubilæo dicatur tantum, quod efficiatur Communicatio die Dominica, quis satisfacere communicando in alia die hebdomada?
Et docetur Communionem factam in peccato mortali satisficere ad satisfaciendum oneri Communionis iniunctæ ad lucrandum Iubilæum?
Et pueri ex defectu ætatis Eucharistiam suscipere non valentes, an satisfaciant communicando spiritualiter, implendo cetera opera in Iubilæo præscripta, vel in tali casu an sit commutanda Communicatio in aliud opus pium?
Idem dicendum est de infirmis, & patientibus testibus, comitum, vel quid simile, aut de eo, qui ex obliuione & incuria, seu inaduerentia die designato communicat, nempe die Dominico bibit, & ita de similibus. Ex p. 1. tr. 12. Ref. 170.